

se prodens, si sit occultus pro absolutione opus habeat recurrere saltem ad Episcopū: si tamen sit iam publicus per infamiam, ad Papam, vel Inquisitores pro ea absolutione recurrere necesse habet. Ceterum in casu quo Hereticus consulens Doctorem aliquem ad sequendum veritatem et explicaret verbis suam infide dubitationem paratus corrigi, & veritati assentire non incurreret excommunicationem, ut cōmuniter docent Doctores, tam Theologi, quam Iurisperiti.

7 ¶ Quarto dico qd si Heresis sit pura mentalis, scilicet non expressa signo, verbo, scriptura, vel opere quod de se illam significet: nemini reservatur eius absolutio, quoniam hec mentalis Heresis non est punibilis ab Ecclesia, ac proinde non habet excommunicationem annexam, & ideo poterit, ab ea absolucere quilibet Confessarius expositus, & approbatus. Dñs. Caietanus. 2. 2. q. 11. art. 3. nostet Castro. libr. 2. de iuxta Heres. punitione, cap. 13. & libr. 1. de Potest. legis pen. cap. final. Driedon. lib. 3. de Liber. Xpiana. Simancas. cap. 24. de Catholicis institutionibus